

La docència en temps de pandèmia: percepció i valoració per part dels estudiants

Cunillera, Montserrat

Universitat Pompeu Fabra

Departament de Traducció i Ciències del Llenguatge

Carrer Roc Boronat, 138

08018 Barcelona

montserrat.cunillera@upf.edu

Torner, Sergi

Universitat Pompeu Fabra

Departament de Traducció i Ciències del Llenguatge

Carrer Roc Boronat, 138

08018 Barcelona

sergi.torner@upf.edu

Bach, Carme

Universitat Pompeu Fabra

Departament de Traducció i Ciències del Llenguatge

Carrer Roc Boronat, 138

08018 Barcelona

carme.bach@upf.edu

Barberà, Gemma

Universitat Pompeu Fabra

Departament de Traducció i Ciències del Llenguatge

Carrer Roc Boronat, 138

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

08018 Barcelona

gemma.barbera@upf.edu

Marfany, Marta

Universitat Pompeu Fabra

Departament de Traducció i Ciències del Llenguatge

Carrer Roc Boronat, 138

08018 Barcelona

marta.marfany@upf.edu

Naro Wirf, Maria

Universitat Pompeu Fabra

Departament de Traducció i Ciències del Llenguatge

Carrer Roc Boronat, 138

08018 Barcelona

maria.wirf@upf.edu

1. RESUM:

La situació de confinament ha fet que en aquest curs s'hagin alternat la docència en línia i el model híbrid a la Facultat de Traducció i Ciències del Llenguatge (FTCL) de la UPF. Aquest treball recull les valoracions dels estudiants de la FTCL sobre aquestes noves fórmules docents: s'observa una preferència pel retorn a la presencialitat i, en la docència virtual, es valoren les metodologies docents que afavoreixen la interacció a l'aula i també la retroacció per part del professorat.

2. ABSTRACT:

During the academic year 2020-21, due to the lockdown situation caused by COVID-19, online teaching and the hybrid model have alternated at the Faculty of Translation and Language Sciences of Pompeu Fabra University. This study reveals how the students appraise the new teaching formulae: they clearly prefer face-to-face class as more motivating and in online learning they appreciate teaching methods that foster interaction in the virtual classroom and the

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

teacher's feedback.

3. PARAULES CLAU: 4-6

docència en línia, model híbrid, eines digitals, interacció, estudiants

4. KEYWORDS: 4-6

online teaching, hybrid model, digital tools, interaction, students

5. DESENVOLUPAMENT:

1. INTRODUCCIÓ

La situació de confinament per la COVID19 ha fet que les universitats i centres educatius hagin hagut de posar en pràctica fórmules alternatives a la modalitat de docència tradicional de caràcter presencial. Paral·lelament a la introducció de noves modalitats docents a la universitat, ha sorgit l'interès per estudiar-les i també per observar-ne les possibilitats, les necessitats o la repercussió a curt i a llarg termini. Des de l'inici d'aquesta nova situació, s'han publicat nombrosos estudis sobre temes propis d'aquest àmbit: com planificar l'educació en línia en l'aprenentatge de llengües i com aprofitar els avantatges que ofereixen els formats digitals (Gacs, Goertler, Spasova 2020); els impactes del confinament en la situació psicològica i acadèmica dels universitaris (Lozano Díaz, Fernández-Prados, et al. 2020); el panorama de l'educació a Espanya després de la pandèmia des del punt de vista de la comunitat educativa (Trujillo-Sáez et al. 2020), o la percepció que tenen els universitaris i els seus docents de l'educació a distància en temps de COVID-19 (Moreno Oliver, Hernández-Leo 2020; Zhou 2020; Ávila Muñoz, Santos Díaz et al. 2020; Pérez-López, Vázquez Atochero et al. 2021; Mouchantaf 2020), entre d'altres.

D'altra banda, l'interès per la docència a distància no és nou, i estudis anteriors ja s'hi havien apropiat des de diferents perspectives, tant per definir-la (Greenberg 1998: 36) com per posar de relleu la incidència positiva, en el rendiment acadèmic, de combinar continguts tradicionals amb eines tecnològiques (Bain, Ross 2000). També alguns estudis s'havien preocupat d'identificar avantatges i inconvenients de la docència presencial i de la docència en línia des del punt de vista dels mateixos estudiants universitaris (Paechter, Maier 2010), mentre que d'altres suggerien que l'aprenentatge en línia és una modalitat amb moltes possibilitats en el sistema educatiu superior (Flowers, White, Raynor, Bhattacharya 2012; citat a Mouchantaf 2020: 1259).

La Universitat Pompeu Fabra, des de l'inici de la situació de pandèmia, ha dut a terme dues modalitats docents: la docència íntegrament en línia i el model híbrid. La primera es va aplicar des del començament de la pandèmia fins a final del curs 2019-2020 (13/03/2020-30/06/2020) i durant alguns mesos del curs 2020-2021. El model híbrid es va posar en pràctica el primer trimestre del curs 2020-2021 per a tota la Universitat, des del 15 de febrer per als estudiants de primer curs i des del tercer trimestre també per als de segon curs, i les darreres setmanes de tercer trimestre, per als estudiants de tercer i quart curs.

La docència no presencial va suposar adaptar a corre-cuita els continguts, la metodologia i l'avaluació a la nova situació, tot i que, amb l'ajuda proporcionada pel Centre per a la Innovació en Aprenentatge i Coneixement i La Factoria+, es varen poder resoldre la majoria de problemes. El model de docència híbrida es va poder preparar amb més temps i va suposar, en el cas concret dels estudis de la Facultat de Traducció i Ciències del Llenguatge (FTiCL), que les classes teòriques

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

—de grups grans— s’impartissin en línia i els seminaris —de grup reduït—, de forma presencial.

Tant la docència en línia com el model híbrid exigeixen noves eines i recursos digitals i, alhora, generen noves preocupacions que no deixen de ser reptes constants per al professorat sobre el seguiment que els estudiants fan de les assignatures, la retroacció o *feedback* que ha de donar perquè els estudiants puguin adquirir les competències previstes, la idoneïtat del material o dels recursos que proporciona en cada assignatura, la comunicació amb els estudiants, o, fins i tot, la comunicació dels estudiants entre ells mateixos —per exemple, a l’hora de formar grups per als treballs en equip—. Totes aquestes qüestions seran d’interès per al nostre estudi.

2. OBJECTIU DE L’ESTUDI

En aquesta situació complexa en què s’ha hagut d’alternar la docència en línia amb el model híbrid, des de la Xarxa d’Innovació i el deganat de la Facultat de Traducció i Ciències del Llenguatge de la UPF, s’ha considerat necessari recollir informació sobre la percepció i la satisfacció dels estudiants respecte a les noves modalitats de docència per tal de poder plantejar accions de millora. L’estudi parteix d’un treball similar previ que es va realitzar a l’Escola d’Enginyeria de la mateixa Universitat amb estudiants de diferents enginyeries (Moreno Oliver i Hernández-Leo 2020).

3. METODOLOGIA

L’estudi que presentem és tant quantitatiu com qualitatiu: es recullen les dades i es valoren per tal d’extreure’n conclusions que puguin ser útils, a curt o a llarg termini. L’instrument de recollida de dades també és similar al de l’estudi citat prèviament (Moreno Oliver i Hernández-Leo 2020), tot i que hi hem introduït algunes petites adaptacions. Així doncs, s’ha elaborat un qüestionari anònim i s’ha enviat per correu electrònic a tots els estudiants dels graus de la FTICL: Traducció i Interpretació (Til), Llengües Aplicades (LA) i el Doble Grau en Traducció i Interpretació i Llengües Aplicades. Les respostes s’han recollit durant un període de 9 dies, entre el 15 i el 23 de febrer del 2021. El nombre total d’estudiants que han contestat el qüestionari és de 234, que suposa un 27,3 % dels estudiants matriculats, dels quals 144 són del grau en Traducció i Interpretació (26,5 % dels matriculats), 47 del grau en Llengües Aplicades (20 % dels matriculats) i 43 del Doble Grau en Traducció i Interpretació Llengües Aplicades (54,4 % dels matriculats). La distribució per cursos dels estudiants és la que es mostra en la Figura 1.

El qüestionari constava d’un seguit de preguntes sobre la docència en línia i el model híbrid que s’han posat en pràctica el primer i el segon trimestre del curs 2020-2021. A les dues preguntes inicials es demanava informació bàsica per identificar el tipus d’estudiant. A continuació es demanava que s’indiqués el grau de satisfacció respecte als ítems següents:

- Model híbrid (classes presencials + virtuals) dut a terme les primeres setmanes del curs

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

- Adaptació al format 100 % en línia a partir del 15 d'octubre fins al moment de fer l'enquesta
- Plataforma emprada per a la docència virtual (Collaborate, Meet, Zoom...).
- Classes de grup gran síncrones
- Classes de seminari síncrones
- Enregistrament de les sessions síncrones a l'Aula Global (l'aula en línia de cada assignatura)
- Vídeos i lectures sense sessions síncrones
- Material/recursos facilitats pel professorat de cada assignatura
- Seguiment de les assignatures per part dels estudiants
- Retroacció/*feedback* rebut del professorat
- Comunicació amb el professorat de les assignatures
- Comunicació amb els companys/es per a la realització de treballs en grup

S'oferien quatre opcions als estudiants per expressar el grau de satisfacció, que van des de gens satisfet/a en general fins a satisfet en totes les assignatures.

També vam demanar als estudiants que indiquessin quina és la fórmula o les eines que més els agradaven de les assignatures que van cursar o cursaven i que expliquessin per què creien que funcionaven bé. D'aquesta manera es volen recollir fins a tres aspectes de millora en l'àmbit metodològic o de coordinació general en el primer i el segon trimestre. Finalment, tancava l'enquesta un apartat en què els estudiants podien afegir comentaris o aclariments que consideressin oportuns.

4. ANÀLISI

L'anàlisi quantitativa i qualitativa de les dades que hem recollit ha permès posar de manifest la valoració dels estudiants sobre els ítems esmentats, que hem agrupat en tres temes: 1) models docents (híbrid i adaptació íntegrament en línia), 2) plantejaments metodològics, eines digitals i materials que s'han fet servir a les assignatures que han cursat en modalitat virtual i 3) altres ítems, com ara el seguiment de les assignatures, la retroacció i la comunicació.

4.1. Models docents

Les xifres mostren que els estudiants prefereixen el model híbrid al format íntegrament en línia (Figura 2). En el primer cas, un 52,4 % dels estudiants està satisfet amb bastantes o moltes assignatures davant del 47,6 % que es consideren gens satisfets o satisfets amb poques assignatures. En canvi, si parlem de l'adaptació al format íntegrament en línia, els percentatges s'inverteixen: un 40,5 % d'estudiants diuen estar satisfets amb bastantes o moltes assignatures

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

mentre que quasi el 60 % dels estudiants no ho estan gens o ho estan poc.

Els arguments esgrimits per justificar la preferència pel model híbrid són que garanteix una part de presencialitat mitjançant els seminaris i que permet una organització més flexible i personal, si es compara amb el model presencial. Pel que fa a la docència íntegrament en línia, la valoració més negativa que es desprèn dels comentaris està relacionada amb la desmotivació, la sensació de no aprendre i els problemes tècnics de connexió. Tot i així, uns quants estudiants destaquen que ha millorat el funcionament i el domini de les eines per part del professorat. Per alguns, el més important és no barrejar modalitats docents durant un trimestre, i, d'altres, més sensibles a la pandèmia, reclamen classes en línia fins que la situació sanitària millori.

4.2. Plantejaments metodològics, eines digitals i materials

Si ens centrem en la docència virtual, les xifres mostren preferències per certs plantejaments metodològics i recursos digitals. Les classes de grup gran síncrones han estat molt ben valorades (56,3 % dels estudiants). En el cas dels seminaris síncrons, el grau de satisfacció puja fins a un 65,8 % (Figura 3).

Cal precisar que, tenint en compte els comentaris que els estudiants han aportat per justificar el sentit de les seves valoracions, les xifres no reflecteixen del tot la bona valoració d'aquesta modalitat. En els comentaris els estudiants expliciten que consideren les classes síncrones com una de les millors fórmules aplicables en el marc de la docència virtual i que, si han optat per un grau de satisfacció baix, no és per la modalitat síncrona en si, sinó per altres motius. D'una banda, perquè en algunes de les assignatures que han cursat no s'ha fet servir aquesta fórmula i haurien desitjat tenir-la i, de l'altra, perquè no estan d'acord amb la manera en què s'imparteixen, ja sigui perquè el professor llegeix PowerPoints i no els explica, ja sigui perquè són massa teòriques o tenen "estructures molt repetitives i monòtones". Les valoracions negatives sobre les classes síncrones estan, doncs, bàsicament relacionades amb la qualitat de les explicacions del professor i l'organització de la classe, no amb la modalitat en si. Aquesta observació es confirma gràcies a la informació aportada sobre els punts de millora que demanen explícitament els estudiants en la darrera part del formulari: 1) millorar la dinàmica, l'orientació i l'organització de les classes, 2) diversificar els recursos docents que s'hi fan servir, 3) millorar la programació setmanal i 4) respectar la franja horària de les sessions de grup gran, és a dir, no allargar-les, o bé escurçar-les i fer pauses.

Els arguments a favor de la classe síncrona són nombrosos i recurrents. Es considera més motivadora, directa i útil perquè permet la retroacció i la resolució de dubtes de manera immediata, així com més participació, interacció i comunicació amb el docent, cosa que facilita el seguiment de l'assignatura. Per tant, el grau de satisfacció amb les classes síncrones, tant de grup gran com de seminari, sembla més alt del que indiquen les xifres en la Figura 3.

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

Pel que fa a la plataforma digital que s'ha fet servir a les classes síncrones, la majoria d'estudiants (un 69,7 %) n'estan satisfets, mentre que un 30,3 % no comparteixen aquesta opinió i proposen altres tipus de plataformes que consideren millors (Figura 4).

D'altra banda, la valoració de l'enregistrament de les sessions síncrones a l'Aula Global, que s'observa en la Figura 5, s'ha de precisar amb la informació dels comentaris. Més de la meitat dels estudiants (un 54,1 %) valoren positivament les gravacions de les sessions. La gran majoria dels comentaris expliciten apreciacions molt positives de l'enregistrament de les sessions síncrones. En aquest sentit, podem concloure que si les xifres no reflecteixen tan clarament aquesta preferència és perquè amb una puntuació baixa els estudiants volien expressar, tal com passava en el cas de les classes síncrones, no la valoració de la mateixa eina docent sinó el desacord i descontentament amb el fet que no s'emprava en algunes assignatures.

Les valoracions negatives sempre estan relacionades amb la qualitat de les explicacions del professor i amb l'organització de la sessió; per tant, coincideixen amb les valoracions que hem comentat de les classes síncrones no enregistrades. Pel que fa a les valoracions positives, a més de repetir els arguments amb què justificaven les valoracions favorables sobre la classe síncrona no enregistrada, els estudiants n'afegeixen dos més: la seva perdurabilitat, que permet més flexibilitat i més llibertat en l'organització del treball per part de l'estudiant, i la seva autonomia, en el sentit que les gravacions no es veuen afectades per problemes de connexió.

Els vídeos i les lectures com a substituïdors de les sessions síncrones no són una opció gaire ben acollida. Així, només un 33,2 % dels estudiants l'han triat com a fórmula satisfactòria sempre que vagi acompanyada de tutories o sessions personalitzades per a la resolució de dubtes.

La presentació pregravada en vídeo rep bona valoració perquè ofereix els avantatges de les classes síncrones enregistrades: flexibilitat, inclusió i autonomia. Segons els enquestats, aquestes característiques faciliten el seguiment dels continguts, sobretot quan es presenten de manera clara, ordenada i sistemàtica. Ara bé, tenen l'inconvenient que no permeten interacció ni resolució de dubtes de manera immediata; per tant, la percepció global és que es consideren insuficients. La lectura de bibliografia es considera una ajuda per entendre els continguts de l'assignatura, que permet completar i consolidar coneixements, personalitzar l'aprenentatge i millorar la gestió del temps. També es veu com una eina que serveix per agilitzar el ritme de la classe síncrona, ja que, si els estudiants han llegit prèviament les lectures, i hi han pogut reflexionar abans de la classe, poden plantejar dubtes o comentar el contingut dels documents durant la sessió síncrona. Tanmateix, els enquestats insisteixen que ambdós recursos s'han de completar amb explicacions síncrones del professor.

Respecte al material i als recursos facilitats pel professorat de cada assignatura, més de la meitat d'estudiants (un 54,7 %) es consideren satisfets amb bastantes o moltes assignatures i un 45,3 % d'estudiants no estan gens satisfets o ho estan poc (Figura 6). Entre els recursos que més valoren

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

es troben els exercicis pràctics, les solucions o pautes de correcció i els fòrums. Els agraden els exercicis perquè, segons expliquen, permeten portar a la pràctica la teoria i ajuden a retenir conceptes, i els fòrums, perquè representen una manera amena de rebre retroacció i una manera interactiva i lliure de discussió entre els mateixos alumnes i també entre alumnes i professors.

Els apunts de classe o presentacions en PowerPoint amb text són valorats positivament perquè, segons afirmen els estudiants, permeten repassar i completar les explicacions dels professors o els apunts que prenen ells mateixos. També fan constar que prefereixen els PowerPoint amb força text, per sobre dels que són més esquemàtics, i agraeixen quan són clars i entenedors. Ara bé, rebutgen aquest recurs si els professors es limiten a llegir el text que contenen i si no els penegen a l'Aula Global fins després de la classe. En els punts de millora, demanen més exercicis pràctics, una pauta prèvia amb instruccions de com realitzar les activitats i els exàmens, i una organització ordenada dels materials a l'aula virtual per tal de facilitar-ne la identificació.

4.3. Altres ítems: seguiment de les assignatures, retroacció i comunicació

La valoració que fan els estudiants del seu seguiment de les assignatures, de la retroacció que ha donat el professorat i de la comunicació amb professors i companys està en consonància amb els resultats anteriors.

Sobre el seguiment que han pogut fer de les assignatures en el marc de la docència virtual, la diferència entre els estudiants descontents (49,4 %) i els estudiants satisfets (50,6 %) és mínima. Cal destacar que si consideren el seguiment de l'assignatura difícil és sobretot perquè s'imparteix íntegrament en línia, argument que deixa entreveure la preferència pel sistema híbrid o presencial, i perquè, segons ells, la quantitat de treballs és excessiva (Figura 7).

Respecte a la retroacció que ha donat el professorat, la diferència entre els estudiants descontents (50,4 %) i els estudiants satisfets (49,6 %) és molt baixa (Figura 8). Ara bé, a la vista dels comentaris que els enquestats han deixat per escrit, podem afirmar que si les xifres dels satisfets no és més elevada és perquè han avaluat no la retroacció en si sinó el fet que en algunes assignatures no han rebut la retroacció esperada. Els estudiants agraeixen molt rebre retroacció per tal de saber si segueixen adequadament l'assignatura i, de fet, les assignatures més ben valorades ho han estat, en gran part, perquè el professorat ha proporcionat una retroacció que es considera útil i pertinent (solucions dels exercicis, propostes de traduccions, pautes de correcció, fòrums de discussió, etc.). Les valoracions negatives, tant respecte de les notes com de les correccions, es basen en dos arguments principals: la poca retroacció i el fet que arriba molt tard. La retroacció és un dels principals aspectes que inclouen en els punts que s'haurien de millorar.

Finalment, quant a la comunicació, la majoria d'estudiants se senten satisfets, tant si parlem de la comunicació amb el professorat de les assignatures (un 53,5 % de satisfets davant d'un 46,5 % de descontents) com si parlem de la comunicació amb els companys a l'hora de realitzar treballs en

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

grup (un 62,1 % de satisfets per un 37,9 % de descontents).

En el cas de la interacció entre el docent i l'estudiant, es valora positivament la comunicació per correu i, sobretot, la rapidesa del professorat a contestar. Ara bé, tot i així, la comunicació en general és un dels aspectes que més demanen millorar: tant entre el professorat i l'alumnat com entre alumnes, i també entre els professors de grup gran i de seminari. En el cas de la comunicació amb els companys per a la realització dels treballs en grup, agraeixen quan els docents els ajuden a configurar el grup per als treballs.

6. CONCLUSIÓ

Els resultats del formulari mostren que els estudiants prefereixen la docència presencial o els models híbrids a la plena virtualització de la docència. En els camps del formulari en què poden fer comentaris, tot i que en diverses ocasions expressen la seva comprensió per la necessitat d'adaptar la docència al context de la COVID-19, hi ha nombroses intervencions en què demanen un retorn a la presencialitat, que consideren més motivadora.

En la valoració de la docència virtual, hi ha una tendència a valorar més positivament les activitats i metodologies docents que afavoreixen la interacció. Així, l'ús de vídeos pregravats i lectures és valorat de forma general com a negatiu (un 66,8 % dels enquestats ho valora com a gens o poc satisfactori). En canvi, les classes síncrones són valorades positivament per la majoria dels estudiants (un 56,3 % considera satisfactòries o molt satisfactòries les classes de grup gran), especialment quan es fan en grup reduït, on la interacció és més fàcil (un 65 % dels enquestats les valora positivament). També es valora molt positivament l'enregistrament de les sessions síncrones, que permet després tornar a visualitzar la sessió i minimitza els problemes de connexió dels estudiants. En la mateixa línia, l'estudi confirma la importància de la retroacció en el seguiment de l'assignatura i en el procés d'aprenentatge, i fa encara més evident la seva necessitat en la docència a distància. Així mateix, la combinació de diverses fórmules i recursos docents és una demanda recurrent ja que, segons els enquestats, es complementen.

Aquest estudi s'ha fet amb una mostra d'estudiants que cursen els seus estudis en una universitat presencial. No és sorprenent, doncs, que manifestin una preferència per la presencialitat. La virtualització forçosa que s'ha hagut de fer a causa de la pandèmia de la COVID-19 a les universitats catalanes ha estat una realitat sobrevinguda, que ha requerit un sobreesforç per part de tots els actors implicats. Els estudiants enquestats accepten aquesta situació, però mostren una clara preferència per les activitats i metodologies docents que afavoreixen la interacció, que és un tret destacat de la docència a la Facultat de Traducció i Ciències del Llenguatge, i volen que es preservi en l'entorn virtual.

En aquest article hem volgut oferir una panoràmica sobre la percepció i la satisfacció dels estudiants respecte a aquest nou tipus de docència. Conèixer les seves preferències pot ajudar a

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

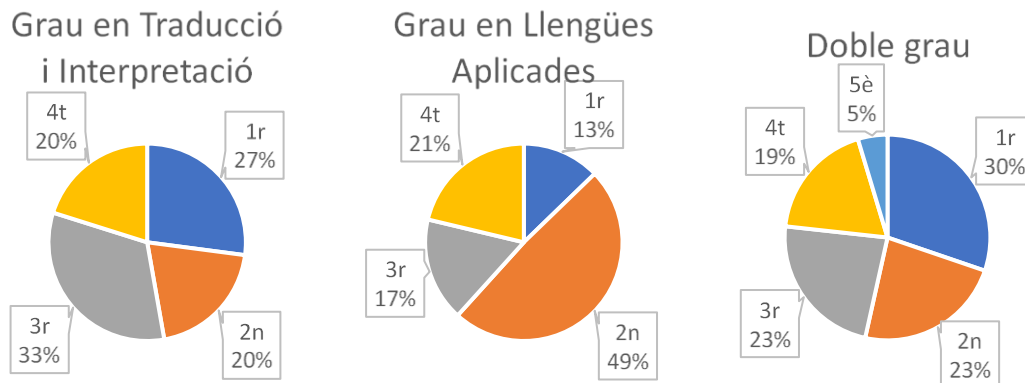
dissenyar noves accions i a rendibilitzar recursos que s'han creat per a aquesta situació transitòria, però que possiblement tindran un recorregut més llarg si es poden integrar en una docència presencial.

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

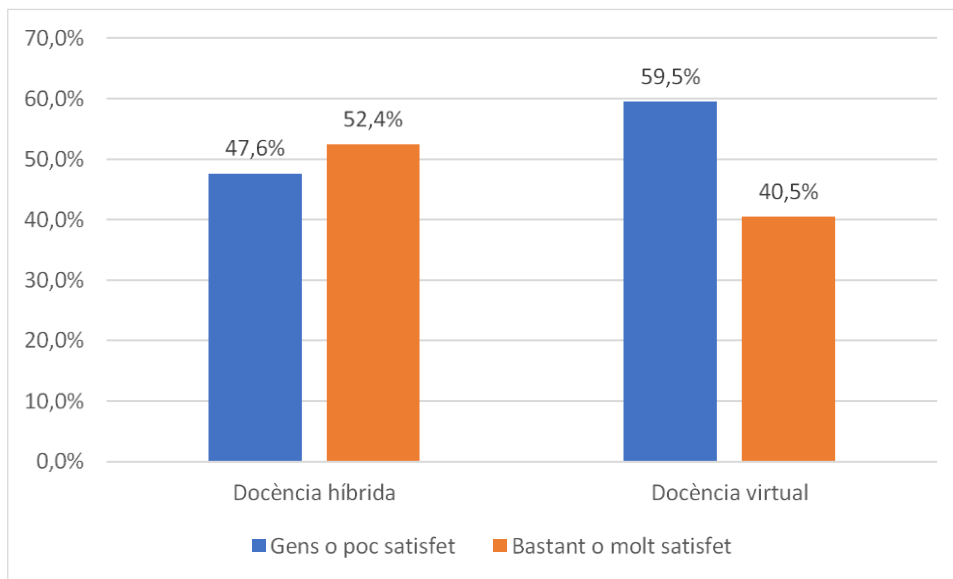
4.1. FIGURA O IMATGE 1

Figura 1. Distribució d'estudiants per cursos.

4.2. FIGURA O IMATGE 2

Figura 2. Valoració del model docent.

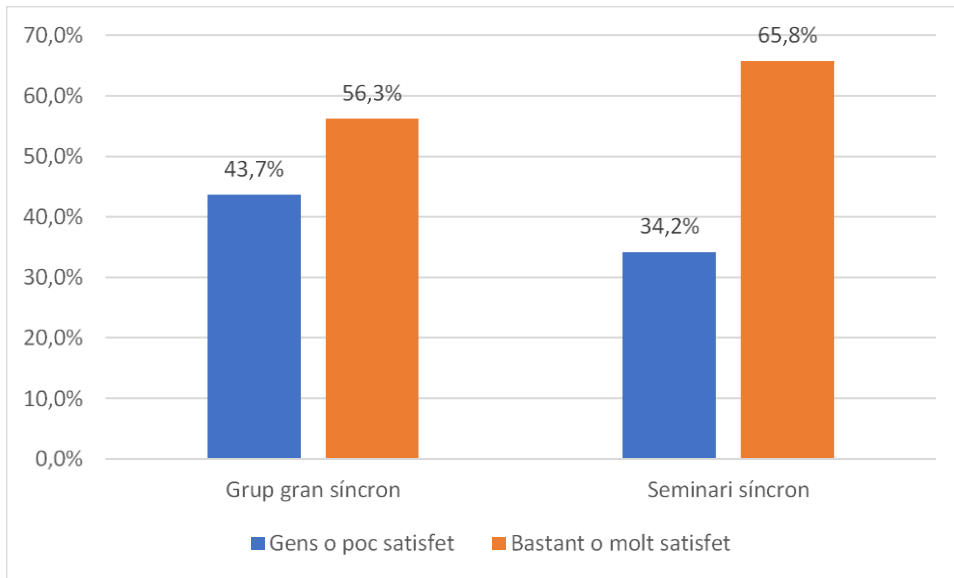

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

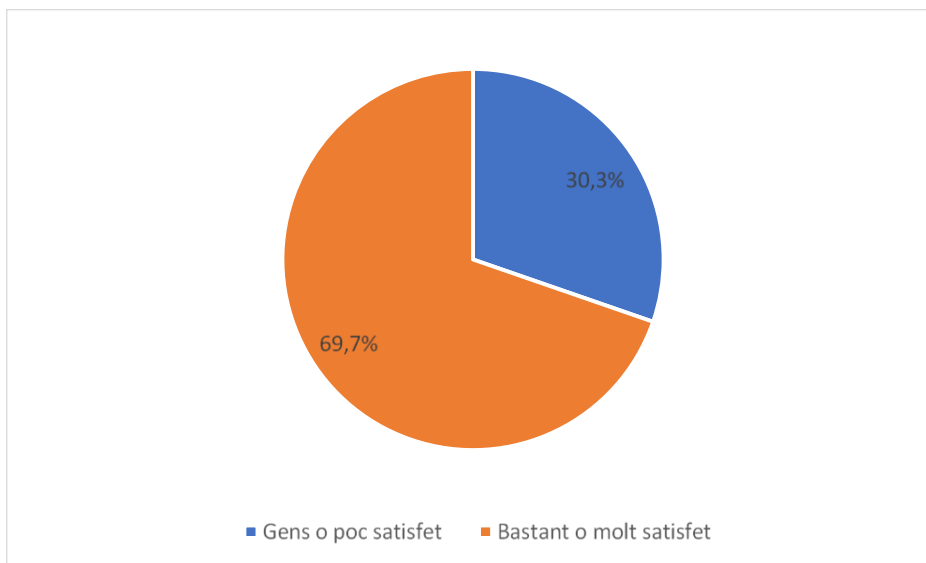
4.3. FIGURA O IMATGE 3

Figura 3. Valoració de la docència síncrona segons el tipus de grup.

4.4. FIGURA O IMATGE 4

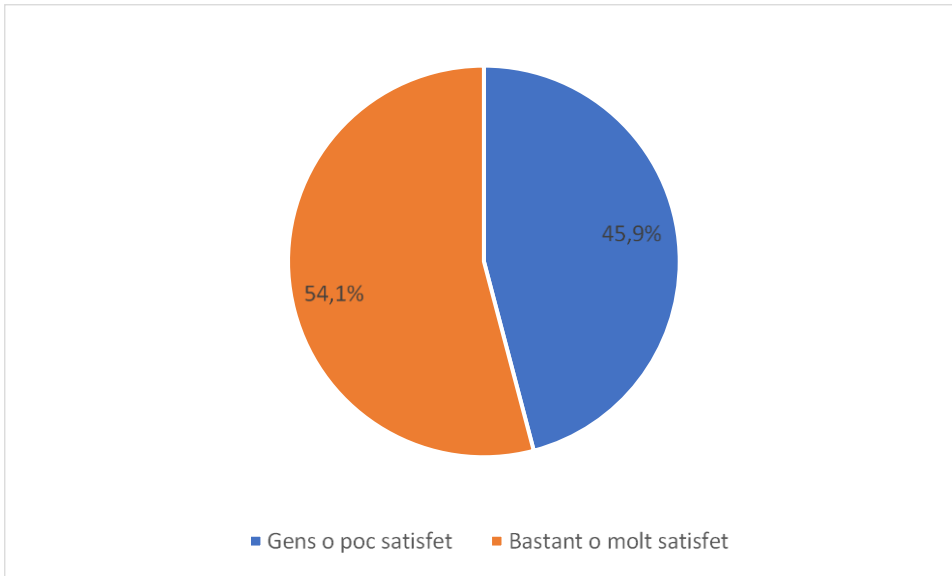
Figura 4. Valoració de la plataforma digital.

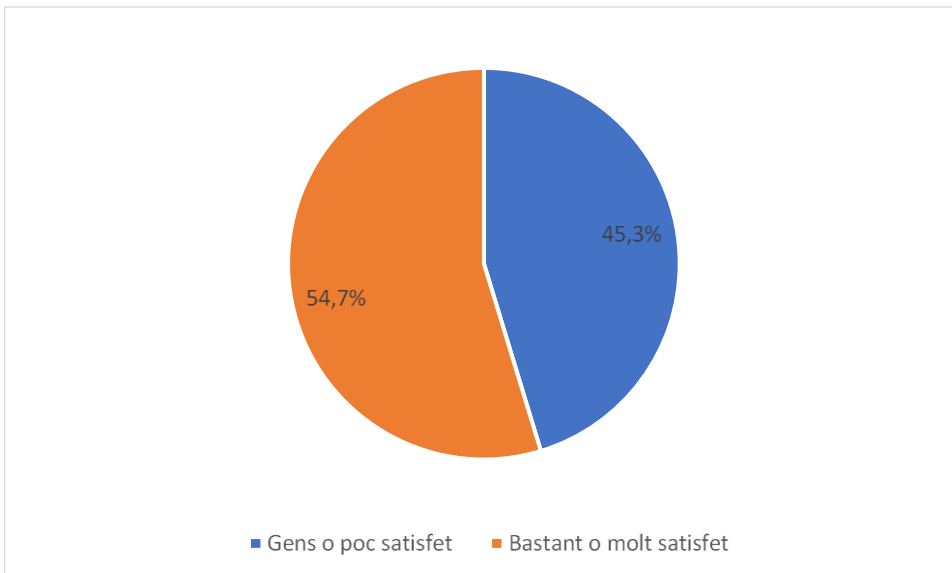
4.5. FIGURA O IMATGE 5

Figura 5. Valoració de l'enregistrament de les sessions síncrones

4.6. FIGURA O IMATGE 6

Figura 6. Valoració dels materials i recursos proporcionats pel professorat.

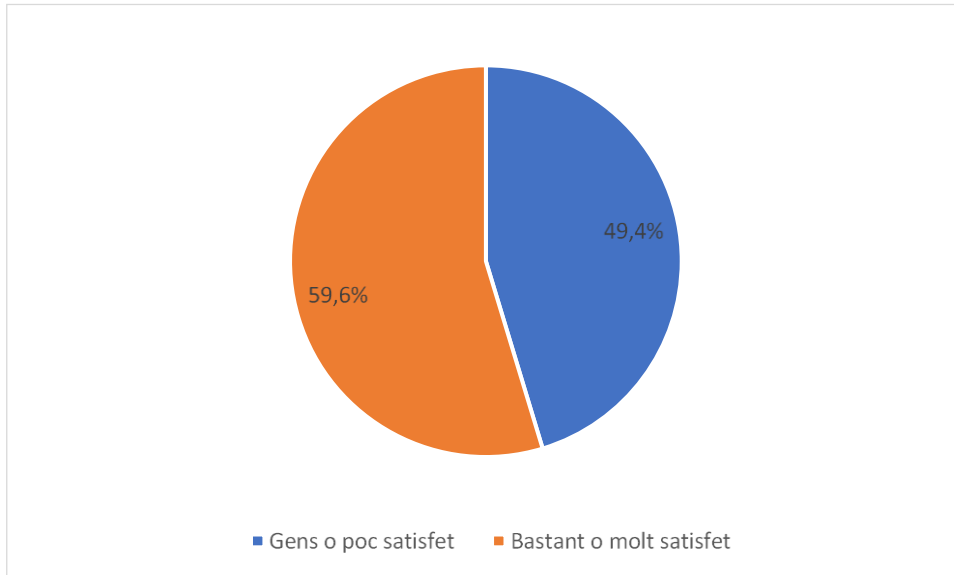

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

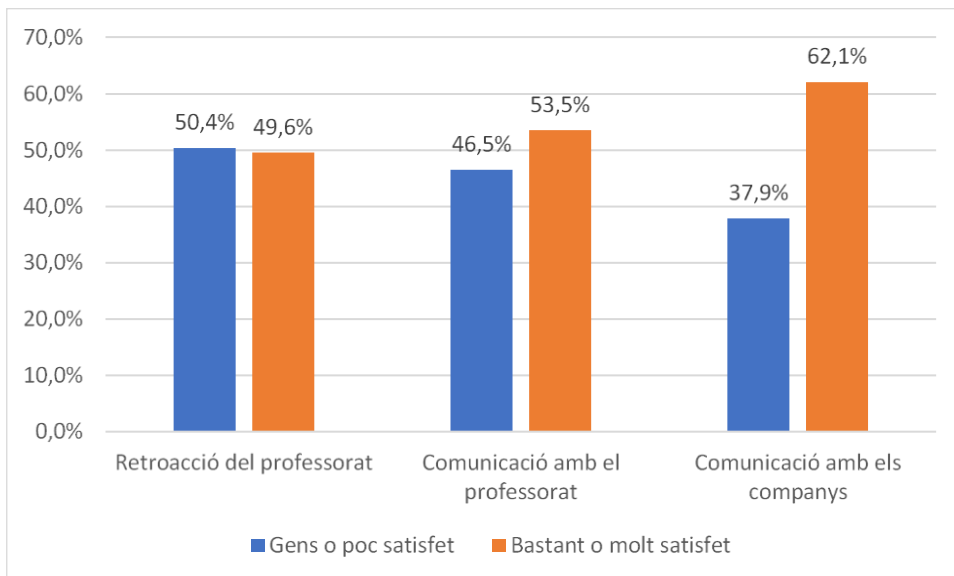
4.7. FIGURA O IMATGE 7

Figura 7. Valoració seguiment de les assignatures.

4.8. FIGURA O IMATGE 8

Figura 8. Valoració de la comunicació amb els professorat i els companys.

5. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES (segons normativa APA)

<https://apastyle.apa.org/style-grammar-guidelines/references/>

Bibliografia:

Ávila Muñoz, A., Santos Díaz, I., Ibáñez, E. (2020). Análisis léxico-cognitivo de la influencia de los medios de comunicación en las percepciones de universitarios españoles ante la COVID-19. *Círculo De Lingüística Aplicada a La Comunicación*, 84, 85-95. <https://doi.org/10.5209/clac.70701>.

Bain, A., Ross, K. G. (2000). School reengineering and SAT-I performance: A case study. *International Journal of Educational Reform*, 9(2), 148-154.

Gacs, A., Goertler, S., Spasova S. (2020). Planned online language education versus crisis-prompted online language teaching: Lessons for the future. *Foreign Language Annals*. 53, 380–392. <https://doi.org/10.1111/flan.12460>.

Lozano Díaz, A., Fernández-Prados, J.S., Figueredo Canosa, V., Martínez Martínez, A.M. (2020). Impactos del confinamiento por el COVID-19 entre universitarios: Satisfacción Vital, Resiliencia y Capital Social Online, *International Journal of Sociology of Education*, Special Issue: COVID-19 Crisis and Socioeducative Inequalities and Strategies to Overcome them, 79-104. <http://doi.org/10.17583/rise.2020.5925>.

Moreno Oliver, V., Hernández-Leo, D. (2020). Student perspectives on the COVID-19 emergency remote teaching at a catalan engineering school. Gómez Chova L., López Martínez A., Candel Torres I., eds. ICERI2020 Proceedings. 13th International Conference of Education, Research and Innovation; 2020 Nov 9-10; Valencia, Spain. Valencia: IATED Academy, 3313-21. <http://hdl.handle.net/10230/46086>.

Mouchantaf, M. (2020). The COVID-19 Pandemic: Challenges Faced and Lessons Learned Regarding Distance Learning in Lebanese Higher Education Institutions. *Theory and Practice in Language Studies*, 10(10), 1259-1266, October 2020. <http://dx.doi.org/10.17507/tpls.1010.11>.

Pérez-López, E., Vázquez Atochero, A., Cambero Rivero, S. (2021). Educación a distancia en tiempos de COVID-19: Análisis desde la perspectiva de los estudiantes universitarios. RIED. *Revista Iberoamericana de Educación a Distancia*, 24(1), 331-350. <http://dx.doi.org/10.5944/ried.24.1.27855>.

Trujillo-Sáez, F., Fernández-Navas, M., Montes-Rodríguez, M., Segura-Robles, A., Alaminos-Romero, F.J., Postigo-Fuentes, A.Y. (2020). *Panorama de la educación en España tras la pandemia de COVID-19: la opinión de la comunidad educativa*. Madrid: Fad. [10.5281/zenodo-3878844](https://doi.org/10.5281/zenodo-3878844)

MÉS ENLLÀ DE LES COMPETÈNCIES: NOUS REPTES EN LA SOCIETAT DIGITAL

Zhou, Z. (2020). On the Lesson Design of Online College English Class during the COVID-19 Pandemic. *Theory and Practice in Language Studies*, 10(11), 1484-1488. <http://dx.doi.org/10.17507/tpls.1011.21>.